

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

DECIZIA

Nr. 40 din 26.08.2009

Privind: soluționarea contestației formulate de cu sediul social în municipiul, județul Teleorman

Prin cererea nr. / 2009, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman sub nr. / 2009,, cu sediul social în municipiul, județul Teleorman a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr. / 2009, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr. / 2009, întocmite de Biroul de Inspecție Fiscală și Control Ulterior din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman.

Prin adresa nr. / 2009, înregistrată la D.G.F.P Teleorman sub nr. / 2009, organul emitent al actului atacat a transmis dosarul cauzei spre soluționare conform prevederilor pct. 3.3 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/27.09.2009 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, **specificând că au fost respectate condițiile procedurale de contestare.**

În condițiile prezentate contestația este formulată împotriva măsurilor dispuse de reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman –, prin Decizia de impunere nr. / 2009, prin care petentei i-au fost stabilite suplimentar de plată obligații fiscale în cuantum total de lei, reprezentând:

- lei – accize pentru combustibil;
- lei – majorări de întârziere aferente.

Contestația este formulată în termenul reglementat de art. 207, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Fiind îndeplinite procedurile de contestare prevăzute de lege, ***Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman este competentă să se pronunte asupra cauzei.***

I., cu sediul social în mun., jud. Teleorman contestă Decizia de impunere nr./.....2009 sinteza Raportului de inspecție fiscală nr./.....2009, aducând în susținerea cererii următoarele argumente:

În perioada 2006 – 2008, a aprovizionat în baza a șase autorizații de utilizator final, combustibil, Cod NC, în cantitate de tone, combustibil cu regim de scutire de la plata accizelor pentru care în timpul inspecției fiscale nu s-au prezentat documentele justificative (bonurile de consum), care reflectau locurile de consum, respectiv lăcașurile de cult (sediul reședinței episcopale), unde s-a consumat acest tip de combustibil pentru încălzirea acestora.

Consumarea acestui tip de combustibil pentru încălzirea caselor de cult a fost consemnată într-o evidență tehnică – operativă, respectiv registrul de evidență a funcționării și consumului de combustibil a centralelor termice, fiind întocmite bonuri de consum, dar care nu au fost predate în timp util la contabilitate pentru înregistrarea acestora. Bonurile de consum, în această situație, nu au mai ajuns la contabilitate pentru a se înregistra consumul – respectiv ieșirile pentru combustibilul utilizat la încălzirea lăcașurilor de cult, fapt pentru care organele de inspecție fiscală au reținut că acest combustibil nu a fost folosit pentru încălzirea lăcașurilor de cult, cu totul neadevărat.

La această stare de lucruri a contribuit și faptul că preotul în calitate de vicar administrativ și împuternicit să reprezinte contribuabilul pe timpul efectuării inspecției fiscale, nu a avut cunoștințele de contabilitate necesare pentru a-și forma un punct de vedere la finalul inspecției, punct de vedere coroborat cu cele consemnate mai sus, creându-se astfel impresia falsă organelor de inspecție fiscală că acest combustibil nu a fost folosit în scopul pentru care a fost destinat, adică încălzirea lăcașurilor de cult conform art. 201, li. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Petenta arată faptul că lăcașurile de cult, respectiv locurile consumatoare ale acestui combustibil au folosit acest combustibil pentru încălzit, conform art. 201, lit. k) din Legea nr. 571/2003 din Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, și s-a ținut și un registru (evidența tehnică – operativă), cu consumurile respective, privind consumurile, urmând a emite bonurile de consum în vederea înregistrării ieșirilor cu acest tip de combustibil folosit pentru încălzire, pe perioada verificată de organele de inspecție fiscală.

În susținerea celor arătate și având în vedere prevederile art. 213, alin. (4) din O.G. nr. 92/2003, republicată în anul 2007 cu modificările și completările ulterioare, autoarea cererii a anexat în copii, un număr de bonuri de consum, pentru justificarea consumurilor (ieșirilor), în scopul prevăzut la art. 201, lit. k) din Legea nr. 571/2003 din Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, registrul privind funcționarea centralei termice și a consumului de carburanți (..... file) precum și un număr de file procese verbale, care atestă consumul de carburant în scopul încălzirii.

II. Din Raportul de inspecție fiscală întocmit de organul vamal din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, se reține:

Organul vamal a efectuat o inspecție fiscală parțială privind accizele iar perioada supusă verificării a fost2006 –2008.

Inspecția fiscală a avut ca obiectiv corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor de către contribuabil din punct de vedere al accizelor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată precum și a accesoriilor aferente acestora, verificarea respectării destinației produselor prevăzute în autorizație.

Referitor la accize

Perioada supusă inspecției fiscale a fost2006 –2008.

Controlul s-a efectuat în baza prevederilor Titlului VII din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Procedura de control a constat în controlul documentelor din evidența contabilă: facturi de achiziții, ordine de plată, autorizații de utilizator final aferente perioadei 2006 – 2008.

În perioada supusă controlului, a deținut un număr de 6 (șase) autorizații de utilizator final care i-au permis achiziționarea în regim de scutire de la plata accizelor în scopul prevăzut de art. 201, alin. (1), lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare: „*Art. 201 Scutiri pentru produsele energetice și energie electrică (1) Sunt scutite de la plata accizelor: ... k) orice produs energetic achiziționat direct de la operatori economici producători, importatori sau distribuitori, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilurilor de bătrâni, orfelinatelor și altor instituții de asistență socială, instituțiilor de învățământ și lăcașurilor de cult;*” a produsului energetic cu încadrarea tarifară, cod NC, tip, cu denumire comercială, astfel:

- **Autorizația de utilizator final nr./.....2006** cu valabilitate de la data2006, pentru achiziționarea cantității de litri combustibil tip, din care s-a achiziționat cantitatea de **tone**.
- **Autorizația de utilizator final nr./.....2006** cu valabilitate de la data2007, pentru achiziționarea cantității de litri combustibil, **din care nu s-a achiziționat nicio cantitate de combustibil.**
- **Autorizația de utilizator final nr./.....2007 (ANULATĂ ulterior)**, pentru achiziționarea cantității de **litri** combustibil, din care s-a achiziționat cantitatea de **tone** combustibil, conform D.A.I. nr./.....2007.
- **Autorizația de utilizator final nr./.....2007** cu valabilitate de la data2007, pentru achiziționarea cantității de **litri** combustibil tip, din care s-a achiziționat cantitatea de **tone** combustibil conform D.A.I. nr./.....2007.
- **Autorizația de utilizator final nr./.....2008** cu valabilitate de la data2008, pentru achiziționarea cantității de **tone** combustibil tip, din care **nu s-a achiziționat nicio cantitate de combustibil.**
- **Autorizația de utilizator final nr./.....2008** cu valabilitate de la data2008, pentru achiziționarea cantității de **tone** combustibil tip, din care s-a achiziționat cantitatea de **tone** combustibil, conform D.A.I. nr./.....2008.

Achiziționarea combustibilului s-a făcut din antrepozitul fiscal de producție aparținând S.C. S.A., cod acciza antrepozitar autorizat: RO – Punct de lucru, str., nr., cod de acciză antrepozitar fiscal RO iar plata produselor accizabile achiziționate s-a efectuat cu ordine de plată prin, sucursala

..... în calitate de utilizator final de produse accizabile are obligația de a ține evidențe contabile privind intrările și consumurile efective de produse achiziționate în regim de scutire, conform pct. 23.7, alin. (6) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004 de aplicare a Codului fiscal cu modificările și completările ulterioare, al

art. 201, alin. (1), lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât, pentru combustibilul, cod NC, achiziționat în regim de scutire de la plata accizelor, nu s-a putut justifica respectarea destinației finale, respectiv în utilizarea acestuia în scopul prevăzut la art. 201, alin. (1), lit. k) și anume „**orice produs energetic achiziționat direct de la operatori economici producători, importatori sau distribuitori, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilurilor de bătrâni, orfelinatelor și altor instituții de asistență socială, instituțiilor de învățământ și lăcașurilor de cult**”, s-a procedat la determinarea bazei de impunere luând în considerare următoarele documente: facturile de achiziție, ordine de plată, Documentele administrative de Însoțire a mărfii, Autorizațiile de utilizator final, situațiile trimestriale depuse.

Utilizarea combustibilului în alt scop decât cel pentru care a beneficiat de scutire atrage exigibilitatea accizei pentru cantitățile de combustibil folosite în alte scopuri conform prevederilor art. 192, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal: „*Momentul exigibilității accizelor... (5) în cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibilă la data la care produsul este utilizat în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea*”.

Pentru aceste cantități de combustibil s-a calculat acciza datorată, precum și majorările de întârziere corespunzătoare, utilizându-se nivelul accizei la motorină, precum și rata de schimb leu/euro, stabilite în conformitate cu prevederile legale în materie pentru fiecare an supus controlului, după cum urmează:

Situație Accize și Majorări de întârziere

Anul	Luna	Cantitatea (motorină) tone	Cota de acciză (euro/tonă)	Cursul de schimb	Acciza (lei)	Perioada pentru care se calculează majorări	Nr. de zile de întârziere	Majorări de întârziere
0	1	2	3	4	5 (2*3*4)	6	7	8 (5*7*0,001)
2006	Martie2006-.....2009
	Decembrie2007-.....2006
Total 2006		X	X	X	X
2007	Martie2007-.....2009
	Decembrie2008-.....2009
Total 2007		X	X	X	X
2008	Decembrie2009-.....2009
Total 2008		X	X	X	X
Total		X	X	X	X

III. Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, susținerile contestatoarei, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate, se rețin următoarele:

..... are sediul social în mun., jud. Teleorman, C.U.I. și are ca activitate principală desfășurată:

1. În ceea ce privește acciza pentru combustibil în sumă de lei

Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală, în mod legal, au stabilit obligațiile fiscale suplimentare, reprezentând acciză pentru combustibil, în condițiile în care organele de inspecție fiscală nu au constatat utilizarea în alt scop a produsului energetic decât cel prevăzut în autorizația de utilizator final, respectiv combustibil pentru încălzirea sediului reședinței episcopale – lăcaș de cult.

În fapt, a aprovizionat în baza autorizațiilor de utilizator final numerele/.....2006,/.....2006,/.....2007 (anulată ulterior),/.....2007,/.....2008 emise de Ministerul Economiei și Finanțelor, Autoritatea fiscală teritorială – D.G.F.P. Teleorman și/.....2008 emisă de Autoritatea Națională a Vămirilor, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, tone combustibilul, cod NC de la, fiind definit ca antrepozit fiscal.

Organele de inspecție fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr. încheiat la2009, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, au arătat că în perioada2006 –2008 nu a întocmit situațiile centralizatoare trimestriale, astfel nu a respectat obligația prevăzută la pct. 23.7, alin. 14 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care prevede că: **„trimestrial, până la data de 15 a lunii imediat următoare trimestrului, deținătorii de autorizații de utilizator final sunt obligați să prezinte autorizații fiscale emitente a autorizației, o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui trimestru, cantitate utilizată în scopul desfășurării activităților pentru care se acordă scutirea și stocul de produse energetice rămas neutilizat.”**

Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din2009 s-au stabilit obligații suplimentare de plată în sumă totală de lei, reprezentând lei accize și lei majorări de întârziere.

În drept, scutirea pentru produse energetice ori energie electrică este reglementată de art. 201 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care la alin. 1), lit. (k), prevede:

„(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

[...]

k) orice produs energetic achiziționat direct de la operatori economici producători, importatori sau distribuitori, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilelor de bătrâni, orfelinatelor și altor instituții de asistență socială, instituțiilor de învățământ și lăcașurilor de cult;”

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, la pct. 23.7, precizează:

„(1) În situația prevăzută la art. 201, alin. (1), lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se acordă direct atunci când aprovizionarea se efectuează de la un antrepozit fiscal. Scutirea se acordă direct și în cazul furnizării gazului natural.

(2) Scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe beneficiarul scutirii, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații. [...]”

..... a fost autorizată de D.G.F.P. Teleorman ca utilizator final în baza autorizațiilor nr./.....2006,/.....2006,/.....2007 (anulată ulterior),/.....2007,/.....2008 și/.....2008 pentru achiziționarea în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut de art. 201, alin. (1), lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a produsului energetic, Cod NC, în cantitate de tone.

Organele de inspecție fiscală, prin Raportul de inspecție fiscală nr. încheiat la2009, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, au arătat că în perioada2006 –2008 nu a întocmit situațiile centralizatoare trimestriale, dar nu

au făcut referire în același act dacă produsul energetic în cauză a fost utilizat în alt scop decât cel prevăzut în autorizație, și nu a menționat în conținutul deciziei de impunere motivul de fapt și temeiul de drept corespunzător cu cele descrise în raportul de inspecție fiscală.

Momentul exigibilității accizelor este reglementat de art. 192 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care la alin. (5), prevede:

„(5) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibilă la data la care produsul este utilizat în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea.”

Sunt de asemenea aplicabile prevederile O.M.F.P. nr. 972/2006 privind aprobarea formularului „Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală”, cu modificările și completările ulterioare – Anexa 2, coroborate cu dispozițiile art. 6 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se prevede:

* O.M.F.P. nr. 972/13.06.2006 privind aprobarea formularului „Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală”, (M.O. nr. 528 din 19 iunie 2006), cu modificările și completările ulterioare;

ANEXA 2

INSTRUCȚIUNI

de completare a formularului "Decizia de impunere
privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite
de inspecția fiscală"

[...]

a) "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată [...]

[...]

2.1.2. "Motivul de fapt" - **se va înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și prezentarea consecinței fiscale.** Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.

2.1.3. "Temeiul de drept" - **se va înscrie detaliat și în clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului, a celorlalte elemente prevăzute de lege, cu prezentarea concisă a textului de lege pentru cazul constat.** Temeiul de drept se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate la aceasta.

[...]

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, (M.O. nr. 513/31.07.2007) cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

[...]

De asemenea, având în vedere prevederile art. 213, alin. (4) din O.G. nr. 92/2003, republicată în anul 2007 cu modificările și completările ulterioare, autoarea cererii a anexat în copii documente justificative privind consumurile de carburant în scopul încălzirii resedintei episcopale, în scopul respectării prevederilor art. 201, lit. k) din Legea 571/2003 din Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, respectiv: bonuri de consum, registrul privind funcționarea centralei termice și a consumului de carburanți (..... file), precum și un număr de file procese verbale, care atestă consumul de carburant în scopul încălzirii, semnate și stampilate de (Episcop al).

Sunt respectate prevederile O.M.F.P. nr. 1.850/2004 privind registrele și formularele financiar – contabile – Anexa 2.

* O.M.F.P. nr. 1.850/14.12.2004 privind registrele și formularele financiar – contabile (M.O. nr. 23 din 07 ianuarie 2005);

[...]

ART. 2

Se aprobă Nomenclatorul, modelele și normele de întocmire și utilizare a registrelor și formularelor financiar – contabile, comune pe economie, care nu au regim special de înscriere și numerotare, cuprinse în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

ANEXA 2

NOMENCLATORUL, modelele și normele de întocmire și utilizare a registrelor și formularelor financiar – contabile, comune pe economie, care nu au regim special de înscriere și numerotare

T

Nr. crt.	Denumirea formularului	Cod	
		baza	varianta
0	1	2	3
[...]	[...]	[...]	[...]
11.	Bon de consum	14-3-4A	
	- Bon de consum (colectiv)		14-3-4/aA
[...]	[...]	[...]	[...]

[...]

În soluționarea cauzei, organele de soluționare a contestației a ținut cont de prevederile art. 13 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la **“Interpretarea legii”**, precizează: **“Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.”** Cu alte cuvinte voința legiuitorului exprimată prin Codul fiscal (art. 201, 192) este ca, combustibilul utilizat pentru încălzirea unui lăcaș de cult să fie scutit de la plata accizelor.

S-a ținut cont și de faptul că motivele de fapt și prevederile legale invocate de organele de inspecție fiscală prin decizia de impunere contestată nu atrag anularea scutirii de la plata accizei pentru combustibilul aprovizionat și consumat de petentă.

Având în vedere cele reținute în prezenta, respectiv că organele de inspecție fiscală nu au constatat utilizarea produsului energetic în alt scop care să nu fie în conformitate cu scutirea, acesta fiind utilizat ca și combustibil pentru încălzirea unui lăcaș de cult, respectiv sediul reședinței episcopale, precum și faptul că nu au fost invocate motivele de fapt, iar temeiul de drept a fost eronat înscris în cuprinsul deciziei de impunere contestate pentru stabilirea obligațiilor suplimentare de plată, urmează ca

acest capăt de cerere să fie admis pentru suma de lei, reprezentând acciza pentru combustibil, iar Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din2009, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, să fie anulată pentru suma de lei.

2. Cu privire la obligarea la plată a sumei de, reprezentând obligații fiscale accesorii, aferente debitului specificat la subpunctul 1. al prezentei decizii

Cauza supusă soluționării organului legal investit, este cea de a se pronunța cu privire la datorarea accesoriilor în cuantumul contestat, în condițiile în care debitul principal nu este datorat.

Prin argumentele expuse la subpunctul 1. al prezentei – potrivit cărora stabilirea în condiții nelegale a obligațiilor de plată principale – au drept consecință anularea accesoriilor – contestatoarea înlăturând, prin argumentele logice aduse, constatările organelor de inspecție fiscală, în situația capătului de cerere în cauză, în condițiile operării principiului de drept **accessorium sequitur principale**, urmează a fi admis și acest capăt de cerere pentru suma de lei reprezentând majorări de întârziere, anulându-se în mod corespunzător constatările din Raportul de inspecție fiscală nr./.....2009 și Decizia de impunere nr./.....2009 pentru suma de lei.

Este de reținut, că în perioada supusă verificării, au acționat dispozițiile art. 115, și art. 116, din Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, (publicată în Monitorul Oficial nr. 101 din 31 ianuarie 2005), ca după republicarea O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (în Monitorul Oficial nr. 513 din 31 iulie 2007), dispozițiile art. 115 și 116 să fie preluate în esență – ca soluție legislativă – în cuprinsul textelor art. 119 și art. 120, conservând reglementarea legală anterioară.

*
* *

Pentru considerentele reținute în cuprinsul deciziei, avînd în vedere motivele de fapt și de drept, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, directorul coordonator al D.G.F.P.Teleorman

DECIDE :

Art. 1. Admite contestația formulată de și anulează în totalitate Decizia de impunere nr. din2009, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, pentru suma totală de lei, reprezentând:

- lei – accize pentru combustibil;
- lei – majorări de întârziere aferente.

Art. 2. Prezenta decizie poate fi atacată la instanța judecatorească de contencios administrativ în termen de 6 luni de la data comunicării .

Art. 3. Prezenta a fost redactată în 4 (patru) exemplare, toate cu valoare de original, comunicată celor interesați.

Art. 4. Biroul de soluționare a contestațiilor va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

.....

Director Coordonator